

Ændringsforslag ikke nærmest berøre; det kan ikke negtes. At de Husmænd, der allerede ere saa vidt, at de kunne æske Præmier ved Dyrskuerne, ikke ere saa dårlig stillede, skal jeg gjerne indrømme, men, naar vi skulle være fuldkommen ærlige, saa er det jo kun saa Husmænd, der ere saa vidt, — og een Svale gjør jo ikke Sommer — saa at disse Penge jo dog i Reglen komme de andre Samfundsklasser tilgode, thi det vil dog vel Ingen paastaa, at Husmænd æske Præmier ved Hingstskuerne. Naar vi altsaa staa overfor den Kjendsgjerning, at Staten aarlig anvender 33—34,000 Rd. som Præmie eller Belønning for en vis Arbeidsvirksomhed, der finder Sted i de Samfundsklasser, der ere bedst stillede i Formuehenseende, saa ligger der allerede i denne Kjendsgjerning, bortset fra de rene Statshusholdningsgrundsetninger, som kunde lede til at bevilge et Beløb af i det Hele 30,000 Rd. væsentlig som Understøttelse for Arbejde og Samfundsvirksomhed i de ugunstigt stillede Samfundsklasser, en Støtte for mine Forslag. Jeg tror, at det er et maadeholdent Støde, hvorpaa jeg har stillet mig, og jeg skal endnu kun i Anledning af den Udtalelse, der fremkom fra Finantsudvalgets ærede Ordfører, og som gjorde det bedste Indtryk paa mig, sige, at der selvfølgelig fra min Side er den største Nædebonhed til at forhandle ikke alene med det høitærede Finantsudvalg, men ogsaa med den høitærede Minister paa Regjeringens Vegne og med enhver Mand og Myndighed, som har Evne og Villie til at medvirke til denne Sags Fremme. Jeg skal vise mig i hele min Medgjørlighed under en saadan Forhandling, naar paa den anden Side det høie Thing dog ikke vil afstjøre Muligheden for en saadan Forhandling, men tværtimod vil gjøre den mulig ved at stemme for mine Ændringsforslags Vedtagelse her ved 2den Behandling. Sagen vil da kunne komme frem til 3die Behandling i en saadan Skikkelse, som Thinget endeligt maatte billige. Det har forøvrigt været mig en stor Tilfredsstillelse, at man i det Hele ikke har fundet noget andet Formelt at udsætte paa mine Forslag, end at jeg ikke har henvendt mig med dem paa tilbørligt Sted. Der er et

trede Sted, hvor jeg maatte burde have henvendt mig, nemlig til Partihøvdingerne. Det er fra dem, at jeg underhaanden har hørt den største Misnoie med mine Forslag udtalt og hørt den Udtalelse, at jeg hverken kunde eller burde faae dem vedtagne. Jeg burde ikke faae dem vedtagne — og det i en Sag, som vedrører de fleste af vore Medborgere! Altsaa denne Sag skalde lide under, at jeg havde undladt at henvende mig til høie Vedkommende! Men dette haaber jeg dog ikke vil blive Tilfældet. Jeg har undladt at henvende mig til dem paa Grund af den Stilling, jeg indtager her i Thinget, og paa Grund af den Erfaring, jeg har for, hvor liden Smødekommunen jeg i det Hele kan vente fra dem, og for den Maade, hvorpaa min Virksomhed her i Thinget har fundet Tilslutning og Paastjønelse fra Partihøvdingernes Side, saa at jeg vilde have anset det for næsten at være en fornærmelig, en ublu Driftighed af mig at henvende mig til disse Herrer. — Men jeg vil haabe, at der er en Magt, som staaer over Partihensynet, at der er et Hensyn, der gaar foran dette, og det er Hensynet ikke alene til Almenvellet, men ogsaa Hensynet til vore Medborgeres Vel, og jeg tror, at dette er et Hensyn, der først og fremmest maa tages. Disse vore mindre heldigt stillede Medborgere trænge til al den Understøttelse, der kan bestaa med en fornuftig Statshusholdning, naar ikke de Grundsetninger skulle krænkes, hvorefter Statshusholdningen hidtil har været gennemført. I det jeg paany skal anbefale mine Forslag, skal jeg kun sige, at selv om jeg ikke er meget medgjørlig idag, saa skal jeg være mere medgjørlig i de Forhandlinger, der maatte foregaa imellem Finantsudvalget, Ministeren og mig mellem Sagens 2den og 3die Behandling. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Sagen til det høie Things Vedtagelse.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke i mindste Maade blande mig i den Strid eller den Diskussion, der har fundet Sted; kun skal jeg bemærke, at det forekommer mig næsten at være fornærmeligt, naar den ærede Folketingsmand for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Køfod) lod Ord falde, som kunde tolkes saa